

Afmærkning. Jeg haaber, at de ærede Herrer, som interessere sig for Loven, og den højt-ærede Marineminister ikke ville stringere deres Fordringer saa meget, at det i Virkeligheden i mange Tilfælde bliver omtrent umuligt for disse Folk at kunne tage noget fra et Brag. Jeg haaber, at Sagen vil blive underkastet en grundig Behandling i Udvalget, men jeg antager tillige, at der fra alle Sider er et Ønske om, at der kan komme et Resultat ud af denne Sag og navnlig i Overensstemmelse med de Tanker, som ligge i Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Ting.

Carstensen: Ider jeg meget paaføner, at der er Udfigt til at føre Sagen igennem efter de Ytringer, som nu fremkom, skal jeg tillade mig at gøre to ganske korte Bemærkninger i Anledning af Spørgsmaalet om Forstrand og Sejlløb. En af de store Ting, som man mener at have vundet ved at omarbejde det oprindelige Lovforslag, er jo netop den, at Forstranden er aldeles udeladt. Det betragtedes i Folketinget som en stor Gevinst, men det forstaaer jeg ikke. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem, jeg forstaaer ikke, at det kan være nogen Gevinst, men Tanken i Folketinget — det staaer udtrykkelig at læse i Folketings-tidenden i de Udtalelser, som ere faldne — var jo netop den, at det kun gælder Skibe, der synke i Sejlløb. Saa spørger jeg: hvad er i Grunden Sejlløb, hvorledes kan det juridisk bestemmes, om det er sunket i et Sejlløb eller paa Forstranden eller mellem Sejlløb og Forstrand? Kort sagt, der er her saa mange indviklede Forhold, at man ikke kan gaa hen over dem med en Harefod. Det glæder mig derfor, at der er Udfigt til at faa Sagen nærmere behandlet.

Oct. Hansen: Der er endnu en Ting, som jeg glemte at gøre opmærksom paa før, da jeg havde Ordet, og det er det, der egentlig skulde være Hovedsagen ved denne Lov; men det har man glemt at udtale i Loven. Det er klart, at den, der rører ved saadanne Brag, som ved offentlig Foranstaltning ere blevne uftadeliggjorte, hvis hans Besatning med Braget medfører, at Vandhøjden ikke bliver den samme som tidligere, fordi der kommer til at stikke Spanter op o. s. v., først og fremmest har en Forpligtelse til at sørge for, at Vandhøjden reetableres, og denne Forpligtelse kan han ikke laste over paa Staten, der allerede en Gang har uftadeliggjort Braget. Naar der nu kommer en og rører ved dette Brag, saa at Vandhøjden igen bliver forstyrret, saa maa det være den paa-

gældendes Pligt at bringe Tingen i en saadan Tilstand, at Braget ikke frembyder Fare for Sejladsen; men det staaer der ikke noget om i Lovforslaget; naturligvis er det Meningen, men det, der er Hovedsagen, skulde man dog gerne sige i Lovforslaget. — Den sidste ærede Taler gjorde opmærksom paa, at det undertiden var vanskeligt at skelne mellem Forstranden og Sejlløbet. Jeg gad ogsaa vide, om man ved disse to Begreber, Forstranden og Sejlløbet, har udtømt alle de Lokalteter, som der kan være Tale om. Er der ikke noget, som hedder det aabne Hav? Hvis et Brag synker f. Eks. i Kattegat, kan man ikke sige, at det er sunket i Sejlløbet eller paa Forstranden, men det kan alligevel ligge saadan, at det kan være meget farligt for Skibstypen. Det forekommer mig altsaa, at den Distinktion, her er gjort i Lovforslaget, ikke en Gang er udtømmende.

Marineministeren (Ravn): Det er nærmest i Anledning af de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem, som sidst talte, at jeg vil sige et Par Ord. Det ærede Medlem spurgte, hvorledes man skulde forholde sig med Brag i det aabne Hav, og han nævnedes som Eksempel Kattegat. Jeg vil derfor sige, at i saadanne Tilfælde, hvor der har været Tale om Brag paa dansk Territorium eller endog i Nærheden af dansk Territorium, har Marineministeriet altid sørget for Uftadeliggjørelsen, og jeg tror, at naar Bragene først ere tilintetgjorte der, vil der i Reglen ikke være Tale om, at Bragfisterne ville komme til disse Brag. Men hvis Bragfisterne skulde røre ved disse Brag, vil Marineministeriet betragte sig som havende samme Stilling over for saadanne Brag som over for Brag, der findes i Sejlløbene. — De Bemærkninger, som det ærede Medlem har fremsat mod Lovforslaget, ere jo for en stor Del de samme, som jeg ogsaa har udtalt; han har udtalt dem stærkere og ogsaa medtaget mere, som jeg for øvrigt ogsaa kan indrømme, at han har Ret i. Jeg vil blot bemærke, at Folketingsudvalgets Mening med det første Stykke var den, at det gjaldt alle paa offentlig Foranstaltning uftadeliggjorte Brag, at Anmeldelse skulde sendes til Marineministeren, mens derimod Anmeldelsen for saadanne Brags Bedkommende, der ikke vare tilintetgjorte ved offentlig Foranstaltning, skulde sendes til den paagældende Amtmand. Naar der blot staaer Marineministeren, og Landbrugsministeren ikke ogsaa er nævnt, er det, fordi man mente, at det kunde være vanskeligt for vedkommende Jister at finde ud af, naar han skulde sende Anmel-